

кия му братъ, той се ядосалъ и казалъ на баща си: Толкова време вече, какъ ти работя, но никога не си заклалъ угоено теле за мене, да се повеселя съ приятелитѣ си. Бащата отговорилъ: Нѣма защо да се сърдишъ. Братъ ти бѣше загубенъ и се намѣри, мъртавъ бѣше и възкрѣсна, а ти трѣбва да знаешъ, че всичко, което имамъ, е твое. Не трѣбва ли въ този часъ да се повеселимъ заедно съ изгубения ти братъ? Значи, бащата се примирява съ малкия си синъ, а голѣмиятъ синъ му се сърди. Защо? Стомната му е пукната нѣкъде. Малкиятъ синъ разбра, че баща му е добъръ и разуменъ, а голѣмиятъ синъ го обвини въ несправедливостъ.

Като ученици на новото учение, вие искате да отидете въ свѣта, да проповѣдвате. Какво ще проповѣдвате и на какво ще учите свѣтскитѣ хора? Ако ги учите на редъ и порядъкъ, на законностъ, тѣ знаятъ това по-добре отъ васъ. Дето отидете между тѣхъ, навсѣкжде ще видите училища, черкви, сѣдилища — всичко е уредено. Ако искате да ги учите, какъ да се обичатъ, и това знаятъ. Като отивате между свѣтски хора, внимавайте да не постѣпите като стария ракъ. Единъ старъ ракъ казалъ на сина си: Синко, върви право! Младиятъ ракъ отговорилъ: Татко, покажи ми, какъ трѣбва да ходя. Тръгни ти напредъ, азъ следъ тебе, да се науча. Стариятъ ракъ тръгналъ напредъ, а синътъ подиръ него. — Татко, и азъ вървя така, казалъ младиятъ ракъ.